

Прожив, почув, відчув, побачив...

Анатолій Клименко

Прожив, почув, відчув, побачив.
Знайшов, згубив чи відшукав,
і хтось для мене мало значить,
чи я про нього щось не знав.

Життя розводить каруселі,
веде вперед чи відступає.
І де знайти чарівні двері,
де хтось сидить і все вже знає.

Ми всі шукаєм те, що близько,
чи те, що ближче підступає.
Приємним нам є те, що низько,
а за високе — забуваєм.

Ми розумієм право сили, —
те, що згина спину в поклоні,
та забуваємо про стріли,
які душа трима в долоні.

Ті гострі стріли — серця руки.
Душі твоєї поривання
Їм вже відомі наші муки
й душі одвічні страждання.

Та те, що радість нам дарує
лежить від нас не так далеко.
Промінчик сонця поцілує,
і радість принесе лелека.

І ніжна квіточка у полі,
і вітру теплий поцілунок.
Гінцями є вже кращій долі,
і ранку тихого дарунок..

17.05.2026